

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: X, narozený X
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2024, č. j. KUUK/0115087/2024/6,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2024, č. j. KUUK/0115087/2024/6, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Chomutov (dále jen „magistrát“) vydané dne 5. 1. 2024, č. j. MMCH/147943/2023/10/B/ODSČ/Ši, jímž byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam čtyř bodů ke dni 21. 5. 2016 byl potvrzen. Žalobce se současně domáhal toho,

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

aby soud předmětnou věc předal k dalšímu řízení jinému krajskému úřadu, namísto vrácení žalovanému, a dále aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.

Žaloba

2. Žalobce namítal, že žalovaný do sebe míchá skutečnosti z různých řízení, neboť v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce podal odvolání dne 29. 12. 2023 proti rozhodnutí ze dne 5. 1. 2024, a jako zúčastněnou osobu uvedl osobu narozenou v roce 1941, ale ve spise se žádná osoba narozená v roce 1941 nevyskytuje. Namítal také, že napadenému rozhodnutí chybí řádné odůvodnění, protože text odůvodnění je v přímém rozporu se stavem věci a nevypovídá většinu odvolacích námitek žalobce, dále nezohledňuje podklady a důkazy, které žalobce předložil.
3. Zdůraznil, že výrok rozhodnutí není dostatečně konkrétní, jelikož neobsahuje bližší specifikaci odvolání, přitom v textu odůvodnění je vzhledem k datu podání uvedeno odvolání zjevně jiné osoby z jiného řízení, není tedy zřejmé, k jakému odvolání se výrok rozhodnutí vztahuje a kterého účastníka se týká.
4. Žalobce poté namítal nepřiměřeně dlouhou délku řízení, konkrétně, že o námitce bylo rozhodnuto po 2 348 dnech od jejího podání a o odvolání po 2 429 dnech od podání námítky, aniž by bylo odůvodněno, jakým způsobem se správní orgány vypořádaly s následky nesprávného úředního postupu. Žalobce měl za to, že značně opožděné vydání obou rozhodnutí znamená nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalobce podal několik žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti, docházelo pouze k postupování žádostí nečinnému orgánu a do sepsání žaloby o opatření proti nečinnosti rozhodnuto nebylo. Žalobce namítal, že správní orgány neřešily podstatu věci, tedy historii bodového konta, neboť u policie došlo k pochybení, protože žalobce byl v době spáchání přestupku v zahraničí.
5. Žalobce dále uvedl, v čem spatřuje nesoulad rozhodnutí se spisem a vzájemný rozpor mezi správními orgány. Žalobce v rámci vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí poukázal na to, že v řízení byly jako podklad pro vydání rozhodnutí označeny pouze dva dokumenty, které ale byly překonány na základě informace o zahájeném řízení o obnově řízení dle sdělení policie ze dne 12. 9. 2023, č. j. KRPU-49676-24/ČJ-2023-040306, a odkázal na konkrétní případy datových zpráv. Žalobce citoval ze zprávy magistrátu ze dne 12. 1. 2023, podle níž není pochyb o tom, že přestupek nespáchal, a uvedl, že magistrát měl ode dne 12. 1. 2023 postupovat podle § 123f odst. 2 silničního zákona a provést výmaz bodů, namísto toho magistrát čekal zhruba další rok a vydal rozhodnutí se zcela opačným závěrem. Vzájemný rozpor mezi správními orgány žalobce spatřoval v tom, že Policie České republiky rozhodnutím ze dne 25. 1. 2024, č. j. KRPU-166951-11/ČJ-2023-040306, zamítla žádost žalobce o obnovu řízení s odůvodněním, že se o námitce žalobce proti zápisu bodů v evidenční kartě řidiče dozvěděla až dne 8. 10. 2021, tedy po uplynutí tříleté lhůty od právní moci rozhodnutí (o přestupku). Při absenci nesprávného úředního postupu by k obnově řízení mohlo dojít a mohla být posuzována přítomnost žalobce v zahraničí v době údajné nehody, nesprávně určený majitel vozidla, nesprávně zjištěné místo pobytu žalobce, nesprávná forma subjektu, ztráta doporučeného dopisu od Policie České republiky před údajnou nehodou, ukončení služebního poměru policisty po exekučních problémech a nežádoucím nátlaku na společenství vlastníků jednotek v místě bydliště žalobce, nesprávný

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

služební orgán vyřizující věc, chybějící podpisy na dokumentaci, rozpory v umístění kamery, smíchaná dokumentace dvou dopravních nehod, rozdílné osoby na videozáznamu projednání přestupku, chybějící záznam z dopravní nehody aj. Magistrát tak nepřiměřenou délkou řízení znemožnil shromáždění podkladů, tvrzení, svědectví a důkazů pro posouzení věci, což již nelze zpětně napravit.

6. Dále žalobce namítal, že nebyly splněny podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí. Uvedl, že z dokumentace policie vyplývá nesprávné nakládání s osobními údaji, protože se žalobce z podkladů zaslaných policií dozvěděl údaje všech vlastníků a provozovatelů dotčeného vozidla, ačkoli on sám provozovatelem a vlastníkem tohoto vozidla nikdy nebyl.
7. Žalobce uvedl, že i Kancelář veřejného ochránce práv konstatovala nepřiměřenou délku řízení a doporučila žalobci podání žádosti o náhradu újmy, a namítal, že Ministerstvo dopravy, které řešilo žádost žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti, předalo věc Krajskému úřadu Ústeckého kraje a ten věc postoupil zpět nečinnému orgánu.
8. Konstatoval „rozpor rozhodnutí s legislativou“, přičemž rozsáhle citoval § 2 až § 8 a § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu, a rozpor s rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2020, č. j. 4 As 372/2019-42 a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76.
9. Žalobce namítal, že jednání žalovaného je účelové, protože jeho úředníci prakticky rozhodovali o výši možné náhrady regresní újmy. Magistrát začal být aktivní až po úmrtí otce žalobce, který byl majitelem vozidla uvedeného v dokumentaci policie. Až do 28. 2. 2023 žalobce nevěděl, kdo je majitelem uvedeného vozidla a neměl důvod se na předmětnou událost dotazovat otce. Rozhodnutí žalovaného lze chápat jako účelovou snahu o snížení náhrady újmy, protože je to pro něj jednodušší a úspornější ignorovat zjevné rozpory. K vydání rozhodnutí magistrátu došlo tři dny po předání věci kanceláři Veřejného ochránce práv, z obsahu obou rozhodnutí přitom vyplývá tzv. šití horkou jehlou.
10. Na závěr žalobce namítal, že už policie žalobci nesprávně doručovala poštou, namísto do datové schránky, ale pošta tuto dokumentaci ztratila, tehdejší ředitel krajského ředitelství policie se za to omluvil. Prokazatelně tak došlo ke ztrátě a zjevnému zneužití osobních údajů žalobce. Žalobce též uvedl, že v jeho bydlišti zastával funkci předsedy SVJ policista (pozn. soudu: žalobce neuvedl jméno ani vztah k projednávané věci), který negativně působil na osoby, které se zajímaly o hospodaření SVJ a správu majetku, a spadl do exekučních problémů. K zápisu exekučního řízení do katastru nemovitostí došlo v roce 2016, tedy v době zápisu sporných bodů. Situace vygradovala až k řízení o zneužití postavení policisty v rámci SVJ a policie následně oznámila, že dotyčný již není policistou. Žalobce namítal, že tato skutečnost nebyla správními orgány relevantně posouzena, přičemž důvěryhodnost policie v čase klesala. Negativní vliv má zjevně i to, jaké osoby to za policii a magistrát řešily – X a X.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že k záměně účastníků správního řízení či podání nedošlo. V napadeném rozhodnutí je skutečně chybně uvedeno „*odvolání ze dne 29. 12. 2023*“, což je však pouhou písařskou chybou. Konstatoval, že X, nar. X (pozn. soudu: správně X) byl provozovatelem vozidla, jedná se o osobu stejného jména, ale tím podobnost končí. Žalobce řídil vozidlo svého otce a nesdělil policii, že došlo k omylu, že provozovatelem není žalobce, ale jeho otec. O ověření totožnosti žalobce na místě dopravní

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

nehody nemohlo být pochyb, jelikož proběhlo po předložení stanovených dokladů, které byly ověřeny lustrací v databázi centrálního registru obyvatel a registru řidičů a nevykazovaly žádné známky padělání. Současně bylo jednání s účastníky nehody zdokumentováno služební kamerou, ze záznamu je jednoznačně prokázané a zjištěné, že se žalobce na místě nacházel. Při řešení v blokovém řízení žalobce jako viník souhlasil se zaviněním dopravní nehody, což stvrdil svým podpisem a připojeným písemným vyjádřením „četl a souhlasí“. Tvrzení žalobce, že vlastníka vozidla mu sdělila až policie, je dosti nepochopitelné a účelové, jelikož žalobci muselo být známo, že řídí vozidlo registrované na společnost svého otce.

8. K namítanému postoupení žádosti žalobce o opatření proti nečinnosti žalovaný uvedl, že pokud úřad nedisponuje příslušným spisovým materiálem, je logické, že žádost postoupí tomu správnímu orgánu, který je nečinný, přičemž součástí usnesení je žádost, aby správní orgán o způsobu vyřízení podání podal zpětnou informaci.
9. K tvrzenému nesouladu se spisem žalovaný uvedl, že v přípisu Magistrátu města Chomutova ze dne 12. 1. 2023 je písařská chyba, kdy správně má být uvedeno, že žalovaný přestupek spáchal.
10. Žalovaný uvedl, že není jasné, jak s dopravní nehodou souvisí tvrzení žalobce o ztrátě doporučeného dopisu od policie s osobními údaji před dopravní nehodou, ukončení služebního poměru policisty po exekučních problémech a nežádoucím nátlaku na osoby v SVJ v místě bydliště žalobce.
11. Dále žalovaný uvedl, že magistrát za přestupek ze dne 21. 5. 2016 správně zaznamenal 4 body do karty řidiče. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a zaslání pravomocného rozhodnutí o uložení sankce za přestupek jsou informací o pravomocném ukončení řízení; správní orgán je pak příslušný k provedení následujících úkonů, které s pravomocným ukončením souvisí, nebo na něj bezprostředně navazují. Správní orgán proto nenese důkazní břemeno ohledně prohlášení viny či nevinu žalobce v řízení o přestupku. Magistrát pouze v souladu s § 123b zákona o silničním provozu zaznamenal body do registru řidičů. Správní orgány nejsou věcně ani místně příslušné k provádění kontroly činností orgánů policie. Magistrát tedy zaznamenal body na základě dat zaslaných policií. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti na místě nehody, nemusel pokutu platit a mohl požádat o postoupení přestupku na příslušný správní orgán. Pokud by policie zjistila, že přestupek spáchala jiná osoba, neprodleně by vydala rozhodnutí o zrušení věci a informovala by magistrát zasláním pravomocného rozhodnutí, na základě kterého by byl proveden výmaz bodů. K ničemu takovému však nedošlo.

Repliky žalobce

12. Žalobce v replice ze dne 21. 6. 2024 uvedl, že i přes částečnou opravu na straně žalovaného je napadené rozhodnutí nadále vadné, nepřezkoumatelné a nezákonné. Žalovaný dle názoru žalobce pokračuje v kumulaci chyb, a proto žalobce na podané žalobě trval. Uvedl, že i když žalovaný přiznává, že šlo pouze o písařskou chybu, tak dle jeho názoru i ostatní části rozhodnutí vykazovaly zjevné vady, i současné vyjádření žalovaného k žalobě neodpovídá obsahu spisové dokumentace. Zjevně nesmyslné datum odvolání bylo vztaženo k doručení rozhodnutí magistrátu. K tomu uvedl, že tímto způsobem nelze měnit obsah dokumentů přenesený datovou zprávou více než rok zpětně, kdy bylo s původní verzí v mezidobí argumentováno, aniž by tato byla opravena. Dále žalobce uvedl, že jeho otec se nenarodil v roce X, avšak žalovaný nadále opakuje rok X. K tomu zmínil, že žalovaný trvá na dotčené Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

osobě narozené v roce X, tedy potvrzuje záměnu s jiným řízením. Dále žalobce odkázal na skutkově shodný případ záměny účastníků zveřejněný dne 21. 1. 2024 na internetovém portálu Novinky.cz a konstatoval, že je zjevné, že takové případy se stávaly i dalším osobám a že se tím žalovaný nezabýval.

13. Dále žalobce v podstatě zopakoval tvrzení uvedená v podané žalobě. Ta doplnil pouze o tvrzení, že žádný videozáznam nebyl magistrátem označen jako podklad pro rozhodnutí, ani v odvolacím řízení nebyl navrhován. Žalobce se dostavil k projednání u magistrátu, ale k posuzování videozáznamu tam nedošlo. Dle žalobce se jedná o buď o záměnu řízení, nebo o účelovou snahu žalovaného setrvat na stávajícím údajném viníkovi nehody, protože nehodlá přiznat pochybení. Videozáznam buď nemá vztah k tomuto řízení, nebo již měl být uplatněn, ale nestalo se tak. Žalobce uvedl, že mu není jasné, jak mohl opožděně uvedený videozáznam přispět k vyřízení věci, neboť žalovaný zároveň nerozporuje tvrzenou a doloženou přítomnost žalobce v zahraničí v době údajné nehody a ani nepopisuje, jak zohlednil sníženou schopnost žalobce a dalších možných zúčastněných tvrdit a doložit rozhodné skutečnosti způsobené nepřiměřenou délkou řízení. A dále uvedl námitku, že popis skutkového stavu, že se přestupcům oznamuje pouze dosažení 12 bodů, je v rozporu s pravomocným rozhodnutím policie ze dne 25. 1. 2024, č. j. KRPU-166951-11/ČJ-2023-040306, protože Nejvyšší správní soud již v roce 2016 dovodil, že je body třeba oznamovat.
14. K vyjádření žalovaného na závěr uvedl, že v něm chybí vyjádření k nepřiměřené délce řízení a přítomnosti žalobce v zahraničí v době dopravní nehody a že z něj není jasné, proč nebylo postupováno podle zásady *in dubio pro reo*.
15. Žalobce dne 30. 12. 2024 zaslal soudu další podání, které nazval „Nová skutečnost v řízení“. Uvedl, že informuje soud o jiném soudním řízení se vztahem k nyní projednávané věci, a to o věci vedené u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. X. V uvedené věci byl odsouzen X, který byl v době údajné nehody vedoucím dopravního inspektorátu a vyjadřoval se k věci při vyřizování námítky žalobce. V projednávané věci se jedná o to, že tři chomutovští policisté zmanipulovali vyšetřování dopravní nehody nevlastní dcery bývalého hokejového reprezentanta za účelem vylákání pojistného plnění. Na základě toho žalobce považoval podklady od policie předané správním orgánům za nevěrohodné.

Jednání soudu

16. Z jednání soudu konaného dne 26. 11. 2025 se žalobce omluvil.
17. Pověřený zaměstnanec žalovaného při tomtéž jednání uvedl, že správní orgány postupovaly podle zákona o silničním provozu. Navrhl, aby soud žalobu zamítl, přičemž žalovaný nežádá náhradu nákladů řízení.
18. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), provedl dokazování sdělením Veřejného ochránce práv ze dne 16. 1. 2024, č. j. KVOP-2110/2024, sdělením Veřejného ochránce práv ze dne 10. 6. 2024, č. j. KVOP-22966/2024 a úmrtním listem otce žalobce.

Posouzení věci soudem

19. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Soud nejprve poukazuje na to, že náležitostmi žalobních bodů se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005–58, ve Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

kterém uvedl: „Žalobce je též povinen vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. [.....] Právě vyslovené závěry však neznamenají, že bezvadným žalobním bodem je pouze takové skutkové tvrzení, které žalobce přesně subsumuje pod určitá ustanovení zákona. [.....] Žalobce tedy svá konkrétní a dostatečně individualizovaná skutková tvrzení nemusí podřazovat pod přesná ustanovení právních předpisů, vždyť přece i nadále platí, že soud zná právo.“ Námitka žalobce, že nebyly splněny podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí, nesplňuje náležitosti žalobního bodu. Žalobce totiž neuvedl, jaké konkrétní podmínky nebyly splněny a v čem konkrétně nesplnění podmínek pro vydání rozhodnutí spočívá. Rovněž námitky, že policie nesprávně doručovala žalobci písemnosti poštou namísto do datové schránky a že zneužila osobní údaje žalobce a nesprávně s nimi nakládala, nesplňují náležitosti žalobního bodu, neboť žalobce neuvedl, jak se uvedená tvrzení týkají projednávané věci, jakým způsobem se uvedené týká rozhodovací činnosti magistrátu, potažmo žalovaného, a jaký vliv má uvedené dle názoru žalobce na zákonnost a správnost rozhodnutí správních orgánů ve věci samé. Také námitka označená jako „rozpor rozhodnutí s legislativou“ nesplňuje náležitosti žalobního bodu. Žalobce pouze rozsáhle citoval § 2 až § 8 a § 80 správního řádu a § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu, a odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2020, č. j. 4 As 372/2019-42, a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, avšak neuvedl, v čem konkrétně rozpory spatřuje. Těmito skutečnostmi se proto soud nezabýval.

21. Poté se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nesrozumitelnost a pro nedostatek důvodů. V této souvislosti soud poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti přdestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Těmto požadavkům žalovaný v projednávané věci dostál, neboť z jeho rozhodnutí je zřejmé, z jakých zjištění vycházel a jak o nich uvažil. Podle názoru soudu je rovněž třeba zohlednit, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů rozhodnutí či pro jeho nesrozumitelnost skutečně toto rozhodnutí nelze meritorně přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64); taková situace však v projednávané věci nenastala.
22. Pokud jde o námitku žalobce, že se žalovaný nezabýval jím předloženými důkazy a návrhy, lze poukázat na to, že k samotnému návrhu ze dne 1. 8. 2017 na výmaz bodů z evidence žalobce nepřiložil nic, pouze odkázal na internetový článek. Žalobce byl vyzván k doplnění podání a na základě výzvy sdělil, že není vlastníkem vozidla a že namítá značně sníženou důvěryhodnost úředních osob v oblasti dopravy v Ústeckém kraji a odkázal na spoustu internetových článků, žádný důkaz nenavrhoval, nic k podání nepřiložil. V průběhu řízení před magistrátem učinil několik podání, v nich však žádné důkazy na podporu svých tvrzení neoznačil, žádný důkazní návrh nevznášel a nic ke svým podáním nepřipojil. Následně Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

k prvnímu vyjádření k podkladům pro rozhodnutí žalobce opětovně žádný důkaz nepřiložil a doplnění podkladů nenavrhoval, pouze se vyjádřil k věci samé. Ve druhém vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 21. 12. 2023 odkázal na datové zprávy, které označil pouze ID čísla datových zpráv, a dále na podklady, které přiložil k žádostem o opatření proti nečinnosti. K vyjádření však nic nepřiložil a ač magistrátu vyčítal, že jeho podklady jsou nedostatečné, neuvedl žádný konkrétní návrh na jejich doplnění. V odvolacím řízení žalobce ve svých podáních odkazoval na datové zprávy označené pouze ID číslem, neuvedl, o jaké zprávy se jedná a co jimi mělo být prokázáno. Nicméně soud na tomto místě poznamenává, že se jedná o korespondenci a rozhodnutí, která jsou založena ve správním spise.

23. Z obsahu podání žalobce tudíž plyne, že v nich odkazoval na různé články z internetu (např. z portálů novinky.cz či idnes.cz) a připojoval nesouvisející sdělení a přílohy, např. k urgenci rozhodnutí o odvolání připojil stížnost na stav přechodu pro chodce přes ulici Palackého v Chomutově a přiložil fotografii tohoto přechodu (pozn. soudu: přechod se ve skutečnosti nachází v ulici Farského). K podání ze dne 20. 1. 2024 nazvanému jako „doplnění skutkových tvrzení v odvolacím řízení“ a ke svým dalším čteným vyjádřením přiložil pouze výpis doručenek ze své datové schránky. To, že k podáním nepřikládal důkazy, kterých se dovolával, ale jen doručky z datové schránky, v jednom případě odůvodnil tím, že s ohledem na velikost přípisu Policie České republiky přikládá nově doručené rozhodnutí pouze ve formě doručky. K samotnému odvolání na podporu svých tvrzení nepřiložil nic.
24. Lze tedy shrnout, že žalobce v průběhu správního řízení žádné důkazy nenavrhoval, k podáním přikládal pouze doručky datových zpráv, aniž by sdělil, co jimi má být prokázáno, samotné zaslané písemnosti řádně neoznačil ani nenavrhoval, že jimi má být provedeno dokazování, a neuvedl ani, co by doručovanými písemnostmi mělo být prokázáno. Ve vztahu k dopravní nehodě ze dne 21. 5. 2016 na podporu svých tvrzení, že dopravní nehodu nespáchal on, nepřiložil žádný důkaz, ani žádný důkazní návrh neoznačil. Co se týče podkladů pro rozhodnutí, žalobce se s podklady pro rozhodnutí prokazatelně seznámil, neboť nahlížel do spisu a opakovaně vytýkal správním orgánům, že jsou jejich podklady nedostatečné. Neuvedl však, v čem konkrétně ona nedostatečnost dle jeho názoru spočívá, na podporu svých tvrzení odkazoval pouze na různé internetové články, které se žalobce ani netýkají, a žádný návrh na doplnění podkladů neučinil. Námitka žalobce, že se správní orgány nevypořádaly s důkazními návrhy žalobce, tudíž nemůže obstát, jelikož žalobce v řízení žádný skutečný důkazní návrh nevnesl. Odkazy na různé články z internetu a s projednávanou věcí nesouvisející sdělení a přílohy, které žalobce ani neoznačil za důkazní návrhy, nemohou být za důkazní návrhy považovány, a žalovaný se s nimi proto ani nemusel v odůvodnění napadeného rozhodnutí výslovně vypořádávat. Z toho pohledu nemůže být rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
25. Nemůže obstát ani námitka žalobce o nedostatečnosti podkladů pro rozhodnutí, jelikož žalobce byl s podklady pro rozhodnutí seznámen a byla mu dána možnost navrhnout jejich doplnění. Co se týče rozsahu podkladů pro rozhodnutí, soud jej považuje za dostatečný a vytýkanou vadu neshledává.
26. Namítal-li žalobce, že žalovaný nedostatečně vypořádal odvolací námitky, pak ani tato námitka není důvodná. Žalobce totiž v průběhu správního řízení žádné důkazní návrhy neučinil, v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí magistrátu toliko citoval (byť obsáhle) odůvodnění rozhodnutí magistrátu, vzájemnou korespondenci a příписы vztahující se k jeho žádosti o obnovu řízení a k jeho návrhům na opatření proti nečinnosti a odkazoval Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

na různé články z internetu, ve kterých spatřoval podobnost s projednávanou věcí. Žalobce tyto citace uplatnil pouze jako součást jeho odvolací argumentace, nikoliv jako důkazní návrh. Z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí tedy dle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s odvolací argumentací žalobce dostatečně vypořádal, přičemž srozumitelným způsobem zodpověděl zejména námitky žalobce zpochybňující správnou identifikaci žalobce jako přestupce. Žalovaný rovněž odůvodnil, proč považuje rozhodnutí magistrátu za věcně správné a neshledává v rozhodnutí ani v řízení, které mu předcházelo, žádné vady. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jednoznačně plyne, že žalovaný vzal v potaz námitky žalobce stran zjištěného skutkového stavu, podkladů pro rozhodnutí a postupu magistrátu a velmi podrobně vysvětlil, že na straně policie došlo k pochybení v identifikaci provozovatele vozidla, nikoli však osoby, která vozidlo v době dopravní nehody řídila, tedy samotného přestupce. Žalovaný konstatoval, že osoba provozovatele vozidla stejně jako osoba vlastníka vozidla není pro rozhodnutí o přestupku podstatná, protože ve věci byl ztotožněn jako viník řidič vozidla; žalobce byl na místě nehody ztotožněn hlídkou policie podle dokladů totožnosti, které byly originálními identifikačními doklady žalobce bez jakýchkoli známek padělání či pozměnění nebo záznamu o ztrátě, popř. odcizení, podepsal protokol o nehodě a pokutový blok. Při podpisu byl zachycen služební kamerou policie. Pokutu na místě zaplatil. Svá tvrzení, že se v tu dobu nacházel v zahraničí, dle žalovaného žalobce neprokázal. Žalovaný zdůraznil, že policie přestupek řádně oznámila, žalobci byly na základě oznámení připsány 4 body, které mu následně byly v souladu se zákonem automaticky odečteny. Poukázal na to, že pokutový blok zrušen nebyl, neexistuje žádné pravomocné rozhodnutí, na základě kterého by bylo možné v souladu se zákonem provést výmaz bodů, magistrát ani žalovaný nenesou důkazní břemeno ohledně prohlášení viny či neviny žalobce a nejsou příslušní k provádění kontroly nad činností orgánů policie a přezkumu jejich rozhodnutí.

27. V tomto ohledu má soud za to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí vystihl hlavní podstatu námitek žalobce a vypořádal všechny ve věci relevantní odvolací námitky. Žalovaný nereagoval na odkazy na různé články z internetu a stížnosti na stav a úroveň veřejné správy v Ústeckém kraji, v tomto soud žádné pochybení, které by mělo vliv na správnost a zákonnost rozhodnutí, neshledává, neboť tyto nemají s projednávaným případem žádnou relevantní souvislost. Žalovaný neměl povinnost vyvracet relevanci každého dílčího článku z internetu, na který žalobce odkázal, neboť vypořádal námitku, kterou žalobce těmito odkazy podpořil. Povinností žalovaného bylo individuálně posoudit věc žalobce podle relevantních okolností jeho případu, nikoli provádět rozsáhlou komparaci medializovaných případů, na které žalobce poukázal a které nesouvisí s daným řízením. Žalovaný v rozhodnutí zrekapituloval žalobcovy opakující se stížnosti na průtahy v řízení a jeho návrhy na opatření proti nečinnosti, v tomto ohledu je odůvodnění napadeného rozhodnutí strohé, nicméně tato skutečnost nemá vliv na přezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného.
28. Ani námitku žalobce, že rozhodnutí obsahuje vnitřní rozpory, soud neshledal důvodnou. Rozhodnutí správních orgánů jsou zcela v souladu s obsahem spisového materiálu. Tvrzení žalobce o obnově řízení a „prolomení rozhodnutí“ policie pak není pravdivé, neboť ze správního spisu jednoznačně plyne, že žalobce zmeškal lhůtu pro podání návrhu na obnovu řízení o přestupku a že jeho návrhu nebylo vyhověno. Rovněž tvrzení žalobce, že magistrát dospěl k závěru, že se žalobce přestupku nedopustil, se nezakládá na pravdě. Z četných odpovědí magistrátu na četná podání žalobce jednoznačně vyplývá setrvalé stanovisko, že žádost žalobce není důvodná. Magistrát opakovaně podrobně popisoval, že o správné identifikaci žalobce coby přestupce nemá pochyby, nejinak tomu bylo i ve sdělení ze dne 12. Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

1. 2023. Soud k tomu zdůrazňuje, že sdělení magistrátu ze dne 12. 1. 2023 není rozhodnutím správního orgánu ve věci samé a není ani žádným závazným rozhodnutím o vině či nevině žalobce za přestupek. V předmětném sdělení je popsáno, že přestupek byl žalobci zaevidován řádně na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a že výmaz přestupku z evidenční karty řidiče nelze provést. Ve sdělení je skutečně uvedena věta: „*Není tedy pochyb, že jste přestupek nespáchal*“, z obsahu sdělení je však zcela jasně zřejmé, že se jedná o písarskou chybu a správně mělo být uvedeno „*spáchal*“, tento závěr plně koresponduje se všemi ostatními vyjádřeními a sděleními správních orgánů a Policie České republiky, ve kterých je neustále opakován závěr o tom, že není pochyb o tom, že se přestupku dopustil právě žalobce. Žalobce tedy účelově zneužil této písarské chyby, předmětnou větu vytrhl z kontextu sdělení a v přímém rozporu s obsahem sdělení a obsahem všech ostatních sdělení magistrátu se ve své argumentaci snažil vyvolat mylný dojem, že magistrát dopěl k závěru o nevině žalobce a v rozporu s tím odmítá body z evidence (a také samotný záznam z evidence přestupků) vymazat. Soud tak dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí magistrátu, žádné vnitřní rozpory ani rozpory s podklady pro rozhodnutí neobsahuje.

29. Soud tudíž po prostudování odůvodnění napadeného rozhodnutí shledal, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.
30. Před vypořádáním dalších žalobních námitek soud považuje za vhodné připomenout právní úpravu týkající se bodového systému za přestupky v dopravě. Bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle konstantní judikatury správních soudů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích nebo zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
31. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je pak předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení poté odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.

32. V případě námitek proti zaznamenání bodů tak může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
33. Soud podotýká, že ze správního spisu plyne, že jediným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů za přestupek spáchaný dne 21. 5. 2016 bylo oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, jelikož tomuto přestupku odpovídající pokutový blok byl již skartován.
34. Soud konstatuje, že Nejvyšší správní soud se již dříve zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení blokové pokuty za přestupek ve vztahu k řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů. Z rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, vyplývá, že oznámení o uložení blokové pokuty nelze považovat za nezpochybnitelný důkaz o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015-33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016-32).
35. Závěry judikatury k této otázce lze shrnout tak, že: 1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou *sine qua non* pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok; 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podeprána odpovídajícími důkazními návrhy.
36. Soud i v nyní projednávané věci vycházel z výše uvedených závěrů, tedy že je správní orgán povinen na základě obsahu námitek řidiče i obsahu samotného oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení posoudit, zda lze při zápisu bodů do registru řidičů vycházet pouze z

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

tohoto oznámení, či zda v řízení vyvstaly konkrétní pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, v důsledku čehož by bylo nutné tyto údaje prokázat pomocí dalších důkazů.

37. Ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35, vyplývá: „Pokud jde o kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, krajský soud požadavku řádného posouzení oznámení dostál. V situaci, kdy ve správním řízení nemohl být předložen samotný pokutový blok, neboť byl skartován, souhlasí Nejvyšší správní soud s argumentací krajského soudu dovozující, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení by mělo obsahovat všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů. Konstatování krajského soudu, podle něhož musí být v takovém oznámení přiměřeně uveden popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměra sankce, přičemž je možné s ohledem na specifika blokového řízení přijmout i strohé a zkratkové formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, je pak v souladu nejen s krajským soudem citovaným usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 775/2000, ale i se soudobou judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016-47).“
38. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení žalobních námitek, které se týkaly nezpůsobilosti oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení jako podkladu pro osvědčení správnosti a oprávněnosti provedení záznamu bodů do registru řidičů při absenci pokutového bloku za přestupek ze dne 21. 5. 2016.
39. Z oznámení Policie České republiky, KŘP Ústeckého kraje, Dopravního inspektorátu Chomutov, o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 23. 5. 2016, č. j. KRPU-110593/PŘ-2016-040306, soud zjistil, že žalobce dne 21. 5. 2016 jako řidič motorového vozidla X, reg. zn. X, na křižovatce silnic I. třídy č. 13 a č. II/251 u Černého mostu nerespektoval dopravní značku „dej přednost v jízdě“ a nedal při sjíždění na silnici I. třídy č. 13 přednost v jízdě vozidlům projíždějícím po hlavní komunikaci a tím zavinil dopravní nehodu., čímž porušil § 4 písm. c) a § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125 odst. 1 písm. f) bodu 8 a písm. k) zákona o silničním provozu; za toto jednání mu byla blokem na pokutu série X, uložena pokuta 1 000 Kč.
40. Rekapitulované oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahuje všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů, tj. popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce. Z tohoto pohledu je dané oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů a správní orgány z nich při záznamu bodů do registru řidiče mohly vycházet. Z uvedeného oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení lze i při absenci pokutového bloku v řízení o námitkách ověřit, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden oprávněně, či nikoli.
41. Soud dále zdůrazňuje, že z obsahu správního spisu plyne, že žalobce byl na místě nehody a bezprostředně po ní jednoznačně identifikován hlídkou policie jako přestupce. Na audiovizuálním záznamu ze dne 21. 5. 2016 je zaznamenáno, jak příslušník policie vysvětluje účastníkům dopravní nehody podstatu přestupkového jednání a poučuje je o způsobu hlášení dopravní nehody pojišťovně, následně nechává poškozeného podepsat protokol o dopravní nehodě, vrací mu doklady a propouští jej, poté hlídka vyzývá viníka dopravní nehody (žalobce), aby podepsal protokol o dopravní nehodě a připojil údaj o tom, že dokument četl a souhlasí s ním, žalobce bezprostředně poté dokument podepisuje a připojuje prohlášení

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

„četl a souhlasí“, následně podepisuje pokutový blok a stvrzuje, že na místě zaplatil pokutu ve výši 1 000 Kč. Poté policista vrací žalobci jeho doklady totožnosti a doklady k vozidlu, předává osvědčení o registraci vozidla a tzv. zelenou kartu další osobě a své doklady totožnosti si uschovává.

42. Soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že přestupkové jednání žalobce bylo identifikováno natolik přesně, že umožnilo podřazení tohoto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů, a že není pochyb o tom, že příslušný počet bodů za přestupek byl připsán právě žalobci. Tvzení žalobce o tom, že byl v době dopravní nehody v zahraničí, stejně jako tvrzení, že přestupek nespáchal, je tedy zjevně účelové a ničím nepodložené. Žalobce se omezil na pouhé tvrzení, že byl v danou dobu v zahraničí a že to nemůže dokázat z důvodu nečinnosti magistrátu. Neoznačil a nedoložil nic na podporu svého tvrzení, že se v tu chvíli na území České republiky nenacházel a nevysvětlil ani, jak je dle jeho názoru možné, že se osoba, která dopravní nehodu zavinila, prokázala hlídce Policie České republiky jeho občanským a řidičským průkazem, o jejichž pravosti hlídka po jejich prověření v centrálních registrech neměla pochyb a které nebyly ani zneplatněny z důvodu ztráty či odcizení. Neprokázané tvrzení žalobce o tom, že žalobce daný přestupek nespáchal a že byl v době spáchání přestupku v zahraničí, je účelové.
43. Námitku žalobce, že v řízení před správními orgány došlo k záměně účastníků a ke smísení různých správních řízení, soud neshledal důvodnou. Účastníkem správního řízení byl pouze žalobce coby žadatel o výmaz bodů za dopravní přestupek, provozovatel vozidla (otec žalobce) nebyl účastníkem tohoto řízení, vedlejším účastníkem ani dotčenou osobou ve smyslu, jak ji definuje správní řád. Nebyl účastníkem ani ve zkráceném řízení o přestupku žalobce. Skutečnost, že provozovatelem vozidla, kterým žalobce způsobil dopravní nehodu, byl otec žalobce, není pro zápis bodů za přestupek do evidence a pro posouzení správnosti záznamu bodů relevantní. Je nepochybné, že správní řízení bylo zcela správně vedeno se žalobcem, a k záměně tedy nedošlo.
44. Nesprávně uvedený rok narození otce žalobce v odůvodnění napadeného rozhodnutí (když je namísto roku X uveden rok X) je opakovanou písařskou chybou, která však nemá vliv na správnost a zákonnost rozhodnutí, a mohla být žalovaným z úřední povinnosti odstraněna, stejně jako písařská chyba v datu podání odvolání. Předmětem této věci však není, aby soud posuzoval postup žalovaného při opravě, resp. absenci opravy, písařských chyb v odůvodnění svého rozhodnutí.
45. Nedůvodná je i námitka o smísení různých opravných prostředků. V napadeném rozhodnutí nesprávně uvedené datum podání odvolání je zcela zjevnou písařskou chybou, která by byla pro posouzení věci relevantní pouze v případě, kdyby předmětem sporu byla včasnost podání odvolání a nesprávně vyznačené datum doručení odvolání by mělo za následek zamítnutí podaného odvolání pro opožděnost. V projednávané věci není o včasnosti podaného odvolání sporu, a písařská chyba o datu podání odvolání tak nepředstavuje žádnou vadu rozhodnutí, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Soud zdůrazňuje, že nesprávný údaj o doručení odvolání se nevyskytuje ve výroku napadeného rozhodnutí, ale v odůvodnění rozhodnutí. Není tak důvodná námitka žalobce, že by z důvodu nesprávného údaje o doručení odvolání žalobce měl být výrok rozhodnutí žalovaného nekonkrétní a že není zřejmé, k jakému odvolání se výrok rozhodnutí vztahuje a kterého účastníka se týká.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

46. Neobstojí ani námitka žalobce, že jeho odvolání nebylo v napadeném rozhodnutí řádně popsáno a že je zjevné smísení opravných prostředků různých odvolatelů, jelikož v napadeném rozhodnutí je zcela přesně popsáno, že odvolání podal právě žalobce a proti kterému rozhodnutí jej podal. V odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou citovány důvody odvolání, které zcela korespondují s odvoláním žalobce založeným ve správním spise.
47. Co se pak týče námítky, že správní orgány neřešily historii bodového konta žalobce, soud ji neshledal důvodnou. Jak je uvedeno výše, správní orgány se vypořádaly se správností zápisu bodů za přestupek ze dne 21. 5. 2016 a neshledaly žádnou souvislost s předchozími již smazanými zápisy. K tomu soud uvádí, že skutečnost, že v roce 2008 došlo ze strany policie k pochybení a v důsledku toho došlo k nesprávnému záznamu bodů a následně byla zjednána náprava, neznamená, že žalobci budou mazány (či nezaznamenávány) body za všechny další přestupky, jichž se dopustí, a že mu bude ve všem automaticky vyhověno. Soud dále poukazuje na to, že správní orgány poukázaly na to, že body na základě přestupku ze dne 21. 5. 2016, jejichž výmazu se žalobce domáhal svou námitkou ze dne 1. 8. 2017, byly žalobci vymazány dne 22. 5. 2017, tj. ještě před podáním jeho námítky. Soud proto nesdílí názor žalobce, že by se správní orgány nezabývaly historií jeho bodového konta.
48. Co se pak týče námitek žalobce o nepřiměřené délce řízení a o účelovém jednání žalovaného, protože dle tvrzení žalobce úředníci žalovaného prakticky rozhodovali o výši možné náhrady regresní újmy, soud je neshledal důvodnými. Soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2003, č. j. 6 A 171/2002-41, ve kterém byl konstatován závěr, že *„průtahy v řízení nemají relevanci z hlediska zákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť průtahy v řízení lze charakterizovat jako nečinnost státního orgánu, kde procesní ochrana proti této nečinnosti musí směřovat k tomu, aby tato nečinnost skončila, tj. aby státní orgán ve věci jednal a rozhodl. Již z povahy věci proto není možno zrušit vydané rozhodnutí státního orgánu – tedy vyústění jeho procesní aktivity ve formě vydání individuálního právního aktu – pouze z důvodu namítaných průtahů v řízení, neboť takový postup by odporoval samotné logice takto namítané protizákonnosti“*. Na tento právní názor pak Nejvyšší správní soud navázal např. i v rozsudku ze dne 3. 6. 2020, č. j. 10 Azs 374/2019-33, v němž vyslovil, že *„správní orgány by měly dodržovat lhůty k vydání rozhodnutí a překračovat tyto lhůty jen v nezbytně nutných případech (viz rozsudek NSS ze dne 18. 1. 2018, č. j. 1 Azs 397/2017-31). Zákonné lhůty k vydání rozhodnutí jsou ale pouze lhůtami pořádkovými, jejichž překročení nemá vliv na zákonnost správního rozhodnutí. (srov. rozsudky NSS ze dne 30. 10. 2003, č. j. 6 A 171/2002-41, ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS, či ze dne 3. 7. 2018, č. j. 6 Azs 178/2018-4)“*. V kontextu výše citovaných hodnocení Nejvyššího správního soudu, která jsou pro daný případ zcela přílehlavá, tak soud konstatuje, že délka řízení nemá vliv na zákonnost rozhodnutí správních orgánů. Námitku žalobce proto soud neshledal jako důvodnou. Soud dále podotýká, že o možné náhradě škody za průtahy řízení nerozhodují úředníci magistrátu, přičemž otázka náhrady újmy za nesprávný úřední postup není ani předmětem tohoto soudního řízení a pro výsledek tohoto soudního řízení není tato otázka nijak významná.
49. Soud se nezabýval námitkami žalobce o ztrátě doporučeného dopisu od policie s osobními údaji před dopravní nehodou, ukončení služebního poměru policisty po exekučních problémech a nežádoucím nátlaku na osoby v SVJ v místě bydliště žalobce, nesprávným nakládáním s osobními údaji o vlastnících a provozovateli dotčeného vozidla a skutečnostmi o odsouzení X, neboť tyto námitky nijak nesouvisejí se záznamem bodů do evidenční karty

žalobce za přestupkové jednání ze dne 21. 5. 2016, a pro posouzení věci jsou tak tyto námitky zcela irelevantní.

50. Soud dle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování spisem Krajského ředitelství Policie Ústeckého kraje, odboru vnitřní kontroly sp. zn. KRPU-158696-8/ČJ-2023-040066-JN (věc vedená proti X), doručenkou datové zprávy č. 1335227684, informacemi o ztrátách doporučených dopisů od policie ze dne 11. 4. 2024, sdělením magistrátu ze dne 20. 5. 2024, obžalobou Státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 18. 4. 2023, č. j. 1 KZV 23/2022-57, správním spisem ve věci žádosti o informace žalobce ze dne 29. 4. 2025 a spisy Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 5 T 33/2023 a Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 7 To 76/2025 (věc vedená proti X), a to pro nadbytečnost. Z těchto důkazních návrhů žalobce není vůbec zřejmé, jaké pro projednávanou věc relevantní skutečnostmi mají být uvedenými důkazy prokázány, neboť se věci vedené proti X a X projednávané věci ani žalobce samotného zcela evidentně nijak netýkají. Srovnávání případu žalobce s medializovanými kauzami příslušníků policie nejsou předmětem tohoto řízení, zvláště pak není-li zřejmá souvislost těchto kauz s řízením o přestupku a řízením o námitkách žalobce proti zápisů bodů v evidenční kartě řidiče.
51. Soud ve smyslu § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl k návrhu žalobce ani dokazování správními spisy magistrátu a žalovaného, neboť dokazování správním spisem se v soudním řízení správním neprovádí.
52. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Soud tak žalobu v mezích projednatelných žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.
53. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, přičemž tento ani jejich náhradu nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. listopadu 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.